

[Inger Stilling Pedersen]

lige styring og alle de mange ting, der gør det svært at være selvstændig og derved mindsker interessen for at blive det.

Hertil kommer, at er man først blevet selvstændig, må man helst ikke have fordel af det, man må ikke opnå en fortjeneste.

Det har altid undret mig meget, at mange herhjemme har så lidt forståelse for, hvor nødvendigt det er, at vi sikrer erhvervslivet så gode arbejdsvilkår som overhovedet muligt, hvor meget det betyder for hele samfundet og altså også for lønmodtagerne, og at det naturligtvis skal være muligt at opnå en fortjeneste ved den virksomhed, man har. Hvorfor skulle man ellers drive en forretning? Nej, vel? Dermed banes vej for staten som eneste arbejdsgiver.

Vil vi fremme erhvervslivets arbejdsvilkår og dermed skabe flere arbejdspladser, er den første betingelse, at der er lyst til og interesse for at blive selvstændig, for at blive arbejdsgiver. Derfor er det nødvendigt at stille spørgsmålet: er den lyst og interesse der i dag, og hvis ikke, så hvorfor? Hvad kan vi fra samfundets side gøre for at fremme lysten til og interessen for at etablere sig og drive en forretning?

Nu kan vi så sidde herinde i folketinget og finde ud af og prøve at overbevise hinanden om, hvad det er, der er brug for. Men skal der virkelig komme noget ud af det, noget, der er til gavn for erhvervslivet og dermed også for det danske samfund, er det nødvendigt og vigtigt, at vi spørger dem, der har skoene på, som står i de mindre virksomheder, eller som kunne tænke sig at blive selvstændige.

Kristeligt folkeparti ønsker ikke, at erhvervspolitik skal være skrivebordsarbejde, skal være teorier, som vi nu tror er bedst for erhvervslivet, og så siger vi, at det er bedst. Vi ønsker kontakten direkte ud. Vi skal ikke være de bedrevidende, men skal være modtagelige for de synspunkter, der kommer frem.

Vi mener, det er vigtigt, at vi får hørt disse synspunkter, og derfor vil vi anbefale en undersøgelse, der kan fortælle os noget om, hvordan vi bedst sikrer ikke mindst de mindre virksomheder og forretninger. Men allerede nu er der kommet så meget frem, at vi er klar over nogle steder, hvor det er galt, for der er visse svar, der går igen ved næsten alle former for erhvervsvirksomhed, når man spørger, hvad der er galt. Jeg kan nævne

nogle af svarene, vi får: vi ønsker ikke tilskud, men lad os beholde nogle flere af vore egne penge i virksomheden, så vi har mulighed for i gode år at lægge hen til dårlige år. Eller: lad os få en lavere rente, når det gælder erhverv. Eller: vi må for at konkurrere med udlandet kunne arbejde med faste priser. Andre kommer ind på arbejdsgiverperioden. Som én sagde til mig: det er for dyrt at tage folk ind. Jeg kunne ellers godt bruge nogle flere.

Jeg kunne nævne mange flere svar, og vi kommer ikke uden om, at skal der være alvor i vor snak om, at vi ønsker at fremme lyst og interesse for selvstændige erhvervsvirksomheder, må vi lytte til de svar, vi får, og prøve på om muligt at handle derefter for derved at sikre flere arbejdspladser. Det er nemlig ofte sådan, at selv om vi ved, der er noget galt ét sted, så mener vi herinde, at det nok alligevel er bedst at kurere et andet sted. Det svarer til, at hvis vi har ondt i foden, kurerer vi hovedet.

Kristeligt folkeparti ønsker et så frit erhvervsliv som overhovedet muligt. Vi tror, at de mindre virksomheder er grundlaget for opbygningen af vort erhvervsliv, og vi tror, at der i de kommende år vil blive brug for mange mindre virksomheder og forretninger. Jeg tænker her på, at vi synes på vej bort fra de store enheder. De blev ikke det, vi drømte om; mennesket blev væk i dem.

Jeg kan også nævne energispørgsmålet. Vi har set nogle udsendelser for nylig også i TV, hvori man spår, at man i det kommende år vil satse på, at arbejde og indkøbsmuligheder bliver nær bopælen.

Skal vi nævne nogle af de ting, som kristeligt folkeparti har arbejdet med og vil arbejde på i den kommende tid for at sikre lyst til og interesse for selvstændighed og sikre de mindre erhvervsvirksomheders eksistens, må det blive f. eks. en yderligere nedsættelse af arbejdsgiverperioden til 1 uge. Vi medvirkede jo til de 3 uger, men mener altså, at vi må ned på 1. Jeg kan også nævne, at vi i sidste samling fik fjernet virksomhedernes udbetaling af sygeløn de første 3 uger ved nyansættelser. Vi mener også, der skal en eller anden form for betaling, compensation, for den tid, der bruges til opkrævning af forskellige ting, ATP, moms osv.; og til alle de indberetninger, der skal til. Vi har haft lovforslag om en kontant form, men vi er også villige til at se